

5 september 2021

Ismaël gered in de woestijn

Genesis 21:8-21

Thema: Gods doel met Ismaël

Doel

De kinderen ontdekken dat God niet alleen aan Israël, maar aan de hele wereld zijn heil wil geven

Toelichting

God scheidt een goede wereld. Wanneer de mensen zondigen, belooft Hij hun de Verlosser. God wil heel zijn schepping redden. Hoe Hij dat doet is zijn vrije keuze. Hij kiest niet Kaïn, maar Abel. Hij kiest voor Abraham en sluit met hem een verbond. En nu niet Ismaël, maar Isaak. Later niet Esau, maar Jakob. Verrassende keuzes voor mensen, die soms pijn doen en jaloezie veroorzaken bij degene die niet wordt gekozen.

Ismaël wordt afgewezen, weggestuurd. Hij lijkt in de woestijn de dood tegemoet te gaan. Daar is geen leven, daar ademt alles de sfeer van Gods tegenstander. Maar God wil ook Ismaël redden en tot een volk met machtige vorsten laten uitgroeien (Gen. 21:13 en 25:16). God werkt niet alleen door Isaak, maar ook door Ismaël aan zijn plan om de wereld te redden, ook al woont Ismaël in de woestijn en wil hij niet erkennen dat hij via de familietak van Isaak gered moet worden. Hij heeft zijn waardevolle plaats in het verbond met Abraham en Isaak (een spiegel voor Israël, soms een straf van God). Het is verdrietig dat er een scheur in het gezin van Abraham komt, zeker als je ziet hoe vijandig Israël en Ismaëls volken daarna met elkaar hebben geleefd (en nog leven). En toch: Gods licht voor heel de wereld blijft daarin stralen.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Ismaël is ook belangrijk voor God

Richtlijnen: Vertel aan de jongsten eenvoudig de geschiedenis, dat God Hagar en Ismaël worden weggestuurd. Abraham wil dat eigenlijk niet, maar God geeft hem opdracht. Ismaël wil niet op de tweede plaats komen. Hij is de oudste en wil de eerste zijn. God beslist anders, maar laat Ismaël niet los en redt hem in de woestijn van de dood. God heeft ook met hem een plan, dat belooft Hij. Ook Ismaël zal later kinderen krijgen en een groot volk worden. Dat zal, jammer genoeg vaak met ruzie, leven naast het volk van Isaak.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: De tweede plaats van Ismaël

Richtlijnen: Vraag aan de kinderen of ze het vervelend vinden dat een ander voor mag gaan. Dat die ander eerder aan de beurt is, terwijl hij later kwam. Kan daar een goede reden voor zijn? Bij de dokter een spoedgeval. Misschien een gehandicapt kind dat voorgaat in het pretpark.

Isaak gaat voor bij God, terwijl hij jonger is dan Ismaël. Ismaël is boos. God moet hem de belangrijkste vinden. Hij en zijn moeder Hagar treiteren Isaak. Zo kan het niet langer. Dan worden ze weggestuurd, de woestijn in. Het lijkt erop dat ze de dood tegemoet gaan. Hoe anders loopt het af: God redt Ismaël. Hij mag leven, wordt zelfs gezegend (groot en machtig volk) en mag veel betekenen in Gods plan op weg naar de Verlosser. God houdt ook veel van Ismaël, maar de Verlosser zal komen uit Isaaks volk Israël.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: God kiest zijn eigen weg

Richtlijnen: Vraag aan de jongeren of zij verhalen uit de Bijbel kennen, waarin God de jongste voor de oudste laat gaan (zie toelichting). Wat vinden zij daarvan? Op weg naar de Verlosser kiest God niet Ismaël, maar Isaak.

Ismaël voelt zich afgewezen; hij reageert boos en wraakzuchtig en wordt weggestuurd. Hij lijkt in de woestijn de dood tegemoet te gaan. Daar is geen leven, daar ademt alles de sfeer van Gods tegenstander. Maar God wil ook Ismaël redden en tot een volk met machtige vorsten laten uitgroeien (Gen. 21:13 en 25:16). God werkt niet alleen door Isaak, maar ook door Ismaël aan zijn plan om de wereld te redden, ook al woont Ismaël in de woestijn en wil hij niet erkennen dat hij via de familietak van Isaak gered moet worden. Hij heeft zijn waardevolle plaats daarin (een spiegel voor Israël, soms een straf van God). Het is verdrietig dat er een scheur in het gezin van Abraham komt, zeker als je ziet hoe vijandig Israël en Ismaëls volken daarna met elkaar hebben geleefd (en nog leven). En toch: Gods licht voor heel de wereld blijft daarin stralen.

Extra bijbelgedeelte: Genesis 25:12-18

(De nakomelingen van Ismaël wonen in een groot gebied.)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Algemene Inleiding

Lachen en lachen is twee. Als Sara hoort, dat de engelen tegen Abraham zeggen, dat Sara zwanger zal worden en een kind zal baren, moet zij lachen, (Gen.18, vers 12v). Ook in dit hoofdstuk ontmoeten wij een lachende Sara: nu lacht zij niet meer van verbazing, maar van geluk. Dankbaar is zij, omdat zij op hoge leeftijd nog een kind mocht krijgen. Door dit wonder voelt zij, die nooit eerder een kind kreeg, zich alsnog gezegend onder de vrouwen. Tegenover de lach van Sara staat hier de lach van Ismaël. Hij lacht anders. Want Ismaël lacht smalend en spottend. En Sara kan dit niet verdragen. Zij voorziet ook problemen voor haar zoon Isaak. Daarom wil zij dat Hagar en Ismaël verdreven worden.

Voor Abraham is dit een dramatische wending. Als vader van zijn huisgezin wordt hij aan twee kanten getrokken. Wat te doen? En wie zal hem hierin helpen? Het is de HEER! Hij treedt hier naar voren als gesprekspartner van Abraham, als advocaat van Sara en als bondgenoot van hen beiden. De lijn waarin alle geslachten gezegend zouden worden loopt via Isaak en niet via Ismaël. Toch betoont de Heer ook zijn trouw aan Ismaël. Alleen al, omdat hij een zoon van Abraham is.

God is getrouw, zijn plannen falen niet. Hij volvoert zijn verbond in het geslacht van Abraham en Isaak. En Hij zorgt voor Hagar en Ismaël. Daarom kan Abraham zijn oudste kind, samen met zijn moeder, wegzenden. De Heer gaat met hen mee. Zoals Hij eerder antwoordde op het lachen van Sara, antwoordt Hij nu op het kermen van de jongen en maakt Hij hem later tot een groot volk. De lijn van Abraham, via Isaak, is de lijn van de heilsgeschiedenis die uitloopt op de geboorte van Jezus Christus. Het is niet voor niets, dat het Nieuwe Testament met deze lijn begint als teken van Gods trouw en als verkondiging van een blij evangelie, omdat de zegen van de Heer gevonden wordt in Jezus Christus, de zoon van Abraham, de eniggeboren Zoon van God. In die zegen mag ook Ismaël delen.

Vers voor vers

- Vs. 8 Isaak zal 3 à 4 jaar oud geweest zijn, toen hij van de borst werd genomen. Dit was in die tijd de normale leeftijd, waarop dit werd gedaan.
- Vs. 9 Opvallend genoeg wordt de naam van Ismaël niet genoemd in dit gedeelte. De nadruk valt op Isaak als rechtmatige zoon en erfgenaam van Abraham. In hem gaat de lijn van de geslachten door, die God voor ogen heeft: de lijn waarin alle volken zich gezegend mogen weten door de uiteindelijke geboorte van Jezus Christus. Ismaël zal hier 16 à 17 jaar geweest zijn. Als dit waar is werd hij als volwassen gerekend en zat hij bij de mannen. Daar hoort ook stoere mannenpraat bij, met daarbij gelach en een paar (foute) grappen. Uit het vervolg zou je echter kunnen opmaken, dat het ook goed kan gaan om een jongere Ismaël. De zorg en het verdriet van Hagar om haar kind is ontroerend en past in feite op iedere moeder en ieder kind, ongeacht de leeftijd.
- Vs. 10 De spot van Ismaël alarmeert Sara. Ze komt in actie en eist dat haar slavin (opnieuw: niet bij naam genoemd) en haar zoon worden weggejaagd. Weggejaagd worden is hetzelfde als: van jouw recht ontnomen worden. (Het wegjagen van de slavenvrouwen/heidense vrouwen komen we verder ook nog tegen in Ezra 10, vers 3). Het motief dat zij noemt is de erfenis: die moet alleen voor Isaak zijn.
- Vs. 11vv Abraham houdt van zijn zoon Ismaël. God komt Abraham echter te hulp en belooft hem dat Hij Hagar en Ismaël zal bijstaan. Opnieuw worden hier de namen Hagar en Ismaël niet genoemd. Sara wordt genoemd: Abraham moet luisteren naar wat zij vraagt. En Isaak wordt genoemd. Het gaat om zijn nageslacht. Toch is er ook hoop voor de slavin en haar zoon. Een groot volk zal uit hem voortkomen, omdat hij een kind van Abraham is.
- Vs. 14 Zonder uitstel wordt Gods gebod uitgevoerd. Het wegzenden van Hagar kan gezien worden als verstoting van een echtgenote. Het woord wordt echter ook gebruikt voor het vrijlaten van een slaaf/slavin. In dit geval gebeurt het allebei en voert de handeling tot hetzelfde resultaat: de slavin staat op eigen benen en is zelf verantwoordelijk voor het leven van haar en haar kind. Hagar begint rond te zwerven. Nomadisch. Net als Abraham dat doet. Opvallend is, dat hier over Ismaël wordt gesproken als het kind. Hieruit zou je kunnen concluderen dat Ismaël een stuk jonger is dan 16 à 17 jaar.
- Vs. 16 Een boogschot is een afstand van ongeveer 80-100 meter.
- Vs. 17 Het horen van God is een zinspeling op de naam Ismaël: God hoort. Hij antwoordt via een engel, die blijft zweven in de lucht. Het gaat hier nadrukkelijk om een boodschap vanuit de hoge: een boodschap van God.
- Vs. 18 Ook hier wordt duidelijk dat Ismaël een kind is. De reden dat Ismaël zal uitgroeien tot een groot volk is, lezen wij in vers 13: Ismaël is als zoon verbonden aan Abraham. De lijn van zegen gaat verder via Isaak. Maar omdat Ismaël aan Abraham is verbonden, mag ook hij uitgroeien tot een groot volk. Ismaël mag delen in de zegen, die God aan Abraham gaf, net als alle andere volken op aarde.
- Vs. 19vv De ogen worden geopend. Kennelijk was Hagar blind voor de waterput en had zij het nodig, dat haar ogen door God werden geopend. We lezen hier ook van in 2 Kon.6, vers 16vv. God is hier degene die haar helpt en redt. Precies zoals Hij had beloofd (vers 13). Ook daarna is God betrokken op het welzijn van Ismaël.

Vragen

- Hoe belangrijk is het voor jou dat je weet, dat God een plan heeft voor jouw leven?
- Zie jij die hand van God in jouw leven, of moeten ook bij jou de ogen hiervoor worden geopend?
- Zie je de lijn, die begint bij Abraham en uitloopt op de geboorte van de Here Jezus? (Matt.1 vers 1,2vv.).
- Wat betekent de zegen van God voor jou, als je hieraan denkt?

Auteur: GD

Liederen

Psalm 87

Lied 713:1 en 2

Lied 804

Jezus is de goede Herder

'k Ben zo blij, Jezus redde mij

Hagar

Laat de kind'ren tot mij komen

Ik ben veilig in Jezus armen

Als je dorst hebt

(=Gezang 301 LvdK)

Hemelhoog 428

Opwekking 449

Alle liedjes rond de Bijbel – Jan Visser/ Nando en Reina van Essen

Hemelhoog 506

Opwekking voor kinderen 86

Liedjes voor kinderen 2 – Elly en Rikkert Zuiderveld

Auteur: PZ

Ismaël is ook belangrijk voor God

Inleiding

Soms gebeuren er dingen in je leven waar je helemaal niets van begrijpt. Soms gebeurt er iets akeligs, dat later toch heel goed afloopt.

In het verhaal van vandaag moet Abraham iets doen van de Here God, wat hij heel moeilijk vindt en waar hij niets van begrijpt. Toch gehoorzaamt hij wel.

Luister goed naar het verhaal. Probeer te onthouden wat de Here God voor bijzonders doet in dit verhaal.

Bijbelverhaal

Abraham en Sara zijn heel gelukkig met hun zoon. God is zijn belofte nagekomen.

Inmiddels is Isaak ongeveer 3 jaar oud.

Vandaag is het feest, omdat Isaak nu een grote jongen is die zelf kan eten en drinken.

Sara hoeft hem niet meer te helpen. Daarom zijn er mensen op bezoek. Zij zijn vrolijk en eten lekker met elkaar.

Maar voor Ismaël is het absoluut geen feest! Ismaël is jaloers op Isaak. Vroeger, toen Isaak er nog niet was, ging Abraham altijd met Ismaël naar het vee. De herders dachten dat Ismaël later de baas zal worden, als hij groot is. Iedereen was aardig tegen hem.

Maar nu Isaak er is, is alles anders geworden. Vader Abraham neemt nu Isaak altijd mee naar het vee. Ismaël weet dat Isaak nu later de baas zal worden, als hij groot is. En niet hij! Dat vindt hij verschrikkelijk. Eerst was hij de oudste en de eerste, maar nu niet meer.

Isaak is de echte zoon van Abraham, want Sara is zijn moeder. Abraham en Sara horen bij elkaar. De moeder van Ismaël is Hagar. En Hagar is het dienstmeisje van Sara.

Ismaël wil juist graag de oudste en de eerste zijn. Hij wil later de baas worden, maar dat gaat niet gebeuren. Door Isaak. Dat vindt hij echt niet leuk. Daarom plaagt hij Isaak. Niet een klein beetje, maar heel erg!

Sara, de moeder van Isaak, ziet dat Isaak wordt geplaagd door Ismaël.

Ze wordt ontzettend boos op Ismaël. Ze gaat naar Abraham toe en zegt: 'Abraham, je moet Ismaël wegsturen met zijn moeder Hagar. Straks gebeuren er nog ongelukken. Ismaël plaagt Isaak ontzettend. Isaak wordt er elke keer verdrietig van! Dit kan zo niet langer!'

Abraham schrikt ervan. Ismaël wegsturen? Dat wil hij niet. Ismaël is ook zijn zoon! Hagar is dan wel de moeder, maar hij is de vader. Nee hoor, hij stuurt Ismaël niet weg! Maar dan spreekt de Here God tot Abraham en zegt: 'Abraham, je moet doen wat Sara zegt. Het is beter dat Ismaël weggaat met zijn moeder. Ik zal voor ze zorgen, Abraham. Je hoeft je niet ongerust te maken over hen.' Abraham luistert naar wat God zegt. Hij stuurt Hagar en Ismaël weg.

Abraham geeft hun brood en water mee voor onderweg. Ze moeten genoeg water meenemen, want ze gaan dwars door de woestijn. Daar is bijna geen water te vinden, alleen maar zand. En het is daar erg warm. Heel verdrietig loopt Hagar met Ismaël door de woestijn. Ze huilt steeds. Ze kijkt helemaal niet waar ze loopt. Hagar en Ismaël lopen maar en lopen maar, dwars door de woestijn.

Ismaël heeft telkens zo'n dorst. Als hij weer een keer om water vraagt, kan Hagar het hem niet meer geven. Het water is op. Er is nergens een put om nieuw water te halen. Ze lopen nog een eindje door. Maar dan kan Ismaël echt niet meer verder. Hij voelt zich zo naar! Hij wordt helemaal slap en kan niet meer lopen.

Hagar legt hem onder een klein struikje, zodat hij nog een beetje schaduw heeft. Ze loopt zelf nog een eindje verder en valt dan neer in het zand. Ze huilt en huilt! Ismaël gaat dood van de dorst en ze kan hem niet eens helpen! Ook Ismaël moet heel hard huilen. Hij heeft zo'n verschrikkelijke dorst!

Maar dan gebeurt er iets moois! God hoort het huilen van Ismaël.

Opeens klinkt daar de stem van een engel vanuit de hemel. De engel zegt: 'Hagar, wees maar niet verdrietig. Alles komt goed! De Here God heeft Ismaël gehoord en Hij heeft een plan met hem. Ismaël zal een flinke, sterke man worden. Hij zal later net als Isaak veel kinderen krijgen en zijn familie zal ook heel groot worden, zo groot als een volk.'

Neem Ismaël bij de hand en ga verder.

Hagar gelooft wat de Here God zegt. Ze gaat naar Ismaël toe. Ze pakt hem bij de hand en dan ineens.... Kijk! Daar! Een put met water!

Hagar rent ernaartoe en vult gauw haar waterzak met heerlijk koel water. Dan rent ze terug naar Ismaël en laat hem drinken. O, wat smaakt dat water heerlijk! Ismaël knapt er meteen van op.

Samen met Hagar loopt hij verder. Ze komen na een poosje veilig in Egypte aan.

Daar gaan ze wonen. Daar begint hun nieuwe leven. God zorgt voor Ismaël, zoals Hij heeft beloofd! De jongen wordt groot.

Hij wordt een goede boogschutter.

Bijzonder hè dat de Here God ook aan Ismaël een groot volk belooft, net als aan Isaak. Zo heeft de Here God ook een plan met het leven van Ismaël. De Here God laat Ismaël niet in de steek. Hij wordt toch een belangrijke man, een vader van een heel groot volk!

Auteur: RS

De tweede plaats van Ismaël

Inleiding

Rennen! Als je met een groepje kinderen bij de deur van de school aankomt, is het soms dringen wie er het eerst naar binnen kan. Ken je dat? Ook al ben je er misschien eerder; je moet dan wachten tot er een gaatje is waar je langs kan.

Ook als je bij de dokter zit te wachten, kan het zijn dat iemand die later kwam, toch eerst geholpen wordt, als die bijvoorbeeld veel pijn heeft.

Vandaag overkomt een jongen dat ook in ons verhaal. Hij was er echt eerder, maar gaat toch niet voor. Hoor maar eens hoe dat kwam.

Bijbelverhaal

Sara is zo trots op haar zoontje Isaak! Wat is hij gegroeid! Hij lijkt wel gisteren dat hij geboren werd. Maar nu is hij al zo groot, dat hij overal achter haar aanloopt. Hij kan helpen met kleine dingetjes, neemt spulletjes voor haar mee, haalt een beker water... Ook drinkt hij nu niet meer aan de borst. Om dat te vieren, geven ze een feest. Er komen allemaal mensen, en er zijn lekkere hapjes. Ook Isaaks 14 jaar oudere broer Ismaël is er, de zoon van Abraham en Sara's slavin Hagar. Is Ismaël ook blij voor Isaak? Is hij ook trots op zijn kleine halfbroertje?

Was dat maar waar. Ismaël is helemáál niet blij. Alle aandacht gaat naar Isaak! Dat vindt hij niet eerlijk. Hij is toch de oudste?

Hij vergeet hierbij helemaal dat God aan Abraham en Sára een groot volk heeft beloofd, waaruit eens de Verlosser geboren zal worden. Niet aan zijn moeder, die alleen maar in dienst is van Abraham en niet met hem getrouwd is. Hij heeft dus ook geen recht op mèèr dan de zorg en liefde van Abraham. Toch staat hij daar nu met een nukkig gezicht naar Isaak te kijken. En met een spottend lachje bedenkt hij dat Isaak lekker tòch de kleinste is. Die kan hij voorlopig nog prima de baas!

Sara is er in de buurt bezig en ziet het. Ismaël is steeds vaker niet vriendelijk voor Isaak. Hoe moet dat later? Abraham en zij waren al oud toen Isaak geboren werd; heel lang zullen ze er misschien niet meer zijn om Isaak tegen z'n plagende broer te beschermen. Ze kunnen het nu maar beter meteen oplossen. Dus ze gaat naar haar man Abraham en zegt: 'Ik kan dit niet langer laten gebeuren. Stuur Hagar toch alsjeblieft weg met Ismaël. Straks wil Ismaël ook nog een stuk van onze erfenis, als wij er niet meer zijn. Maar die is voor Isaak bedoeld! Ik wil niet dat Isaak zich de hele tijd tegen Ismaël moet verdedigen.'

Abraham hoort wat Sara zegt. Hij begrijpt dat ze gelijk heeft, maar Hagar met Ismaël wegsturen? Het is even-goed zijn zoon, en ook van hem houdt Abraham! Hij bespreekt het met God. Die zegt tegen Abraham: 'Je mag ze met een gerust hart wegsturen. Doe maar wat Sara vraagt. Mijn belofte is immers voor Isaak. Maar omdat Ismaël ook een zoon van je is, zal ik uit hem ook een groot volk laten ontstaan.'

Het feest is afgelopen, nu is het de volgende ochtend, heel vroeg. Abraham heeft eten ingepakt voor Hagar en Ismaël. Ook geeft hij Hagar een zak met water voor onderweg. Die kan ze op haar schouder dragen. Dan laat hij hen gaan. Hagar is vrij, niet meer in dienst van Sara. Abraham woont aan de rand van de woestijn. Hagar kiest het pad de woestijn in en loopt met Ismaël verder, niet wetend wat ze moet doen. Had ze Ismaël meer in het oog moeten houden? Hem beter moeten leren vriendelijk te zijn tegen het broertje dat meer heeft dan hij? Ze weet het niet. Het maakt nu ook niet meer uit. Alles gaat toch al fout nu! Ze kunnen niet meer terecht op de plek waar ze werk hadden, eten en een thuis. En nu raakt het water ook nog op. Is ze wel de goede kant opgelopen? Alles lijkt hier zo op elkaar! Ismaël heeft nu erge dorst en ze geeft hem het laatste beetje water. Hoe moet het nou verder? Wie zorgt er hier voor haar en hem? Abraham is hier niet. Hagar kijkt om zich heen. Niemand is hier! Alleen zij, Ismaël, het zand en de zon. De jongen begint te huilen als ze hem moet vertellen dat het water op is. Ze kan hem niet goed troosten. Ze hebben geen druppel water meer, de zon staat fel te branden en niemand houdt zoiets lang vol. Ismaëls huilen is overgegaan in zwak kreunen. Ze tilt hem op en houdt hem al knuffelend dicht tegen zich aan. Een laatste knuffel voordat ze hem onder een struik legt, waar wat schaduw is. Zelf gaat ze een stukje verder in het hete zand zitten en barst daar in snikken uit. Ze kan niet aanzien dat haar kind daar ligt te sterven!

Dan... klinkt er ineens de stem van een engel, zó recht uit de hemel. De engel noemt haar naam: 'Wat is er, Hagar? Wees maar niet meer bezorgd. God heeft je zoon óók horen huilen. Sta maar op en help hem overeind. Ik zal zorgen dat er uit hem een groot volk zal komen.'

Zo merkt Hagar dat er in die eenzame woestijn tòch iemand is die hen daar hoort. God hoort ons immers overal!

Ze kijkt op en God laat haar een waterput zien. Ze loopt er gelijk naartoe en vult haar waterzak. Ze helpt Ismaël zitten en geeft hem te drinken. Ze zijn gered!

God blijft hen beschermen. Ze leren hoe je kunt leven in de woestijn; Ismaël later als boogschietster. Hij trouwt met een meisje uit Egypte en God doet wat Hij belooft heeft: uit Ismaël komt een groot volk, dat daar later in een groot gebied woont. Ook de tweede plaats achter Isaak is een mooi, omdat God hem alles geeft.

Afsluiting

- Wie weet er nòg een verhaal waarin God deed wat Hij beloofde?
- God wil voor iedereen zorgen. Waarom verwachtte Hagar dat niet?
- Wie moeten het nog meer weten dat God voor ze zorgen wil?

Auteur: PW

God kiest zijn eigen weg

[Genesis 21:8-21](#)

Lotte

'Ik heb vandaag iets meegenomen,' zegt de juf op vrijdagmorgen tegen de kinderen van groep acht. 'Ik heb een zak met Marsjes en vanmiddag, als de lessen klaar zijn, ga ik voorlezen. Dan krijgen jullie allemaal een reepje uit deze zak.'

De hele ochtend en middag ziet Lotte al uit naar het moment dat het voorleesboek uit de kast komt en ze het lekkers zal krijgen. Lotte is dol op Mars. Het is haar favoriete reep chocolade. Ze werkt extra hard aan haar rekenles. Normaal is ze niet zo snel in rekenen. Ze is altijd als laatste klaar. Maar vandaag zal dat haar niet gebeuren. Rekenen is het laatste van de dag dat ze nog moeten doen. Als zij nu ook net zo snel klaar is als de anderen, dan kunnen ze eerder gaan voorlezen, en ook eerder een Marsje krijgen. Als ze alleen al denkt aan de melkchocolade waar ze in kan bijten en de zachte karamel die dan een beetje aan je tanden plakt...

Eindelijk is het zo ver. De laptops van de kinderen mogen in de kast en juf pakt het boek van de plank. En... de zak met Mars.

'Lotte, zou jij willen uitdelen?', vraagt de juffrouw. Dat wil Lotte wel! Ze scheurt de zak open en loopt door de klas. Bij de laatste rij bij het raam kijkt ze een beetje bezorgd in de zak. Zou er wel genoeg in zitten voor iedereen? Ze schudt een beetje, maar meer dan ze kan zien zit er echt niet in.

Als Sven en Lisa ook hebben gepakt is de zak inderdaad leeg. Lotte brengt de lege verpakking naar het bureau van de juf en kijkt een beetje beteuterd.

'De zak is leeg en ik heb nog niets...' zegt ze.

'Ach, dan had ik toch die grotere verpakking moeten kopen,' zucht de juf. 'Sorry Lotte, maar ik heb nu niets voor je. Ik beloof je dat ik het goed zal maken!'

Lotte gelooft de juf wel, maar is niet echt blij. Ze hoort weinig van het verhaal dat voorgelezen wordt. Ze had zich echt iets anders bij deze vrijdagmiddag voorgesteld...

Ismaël

Het verhaal uit de Bijbel van vandaag gaat over Ismaël en Hagar. Nadat Isaak geboren was, was Ismaël niet meer de enige zoon van Abraham. En Isaak was de belangrijkste zoon, uit hem zou het volk van God groeien.

Sara, de moeder van Isaak, vind het niet leuk dat Ismaël Isaak, haar zoon, uitlachte. 'Ismaël en zijn moeder moeten maar weg', zei ze tegen Abraham. Niet Sara was de moeder van Ismaël, maar Hagar. Jaren geleden was Sara bang dat Abraham nooit een kind van haar zou krijgen. Sara had bedacht dat Abraham dan maar een kind van Hagar krijgen moest. En dat plan was gelukt. Maar nu Isaak er was, was dat plan natuurlijk helemaal niet meer nodig. Hagar wordt met Ismaël de woestijn in gestuurd. Ze zijn een gevaar.

Maar God vergeet hen niet, hij kiest zijn eigen weg voor Hagar en Ismaël. Hij helpt hen als ze zonder druppel drinken in de woestijn verloren zijn. Hij laat zien waar water is dat ze zo nodig hebben én hij belooft dat ook Ismaël een groot volk zal krijgen als nakomelingen, net als Isaak. Al zijn deze moeder en haar kind door mensen verlaten, God verlaat ze niet.

Geen lege handen

Lotte uit het verhaaltje, kreeg geen Marsje meer, want ze waren op.

Ismaël, die niet de belangrijkste zoon van Abraham was, kreeg niet de belofte die Isaak gekregen had, maar toch bleef hij niet met lege handen achter. Bij God is heel veel mogelijk. Hij heeft niet maar liefde voor één mens of één volk. Er is ruimte voor heel veel mensen om Hem te volgen. Ook voor ons, duizenden jaren later geldt dat. Wij mogen bij God horen.

Maar hoe liep het nu af met Lotte?

Op zaterdag is Lotte met haar konijn aan het spelen. Ze probeert hem trucjes te leren in de tuin. Het lukt nog niet zo, maar dat geeft niet. Ze vindt het leuk en het konijn ook, denkt ze.

Dan hoort ze een fietsbel. 'Tring!' Daar staat de juf met twee tassen aan haar stuur.

'Dag Lotte,' zegt ze. Juf graaft in de boodschappentas en pakt iets dat tussen een prei en een stokbrood verstopt zit. 'Alsjeblieft, voor jou!' Ze geeft Lotte de allergrootste Mars die ze ooit gezien heeft. En Lotte? Die is nu heel erg blij.

Vragen

- Ken je nog meer verhalen waar de jongste voor de oudste laat gaat in de bijbel?
Wat vind je daarvan?
- Hoe zou het met de 'oudste kinderen' hiervan afgelopen zijn?
- Wat was er eigenlijk zo belangrijk aan de belofte die Isaak kreeg, die Ismaël dus niet kreeg? (Uiteindelijk werd Jezus geboren uit de lijn van Abraham-Isaak-Jakob-...)
- Betekent dat dat de andere kinderen onbelangrijk zijn?
- Hoe belangrijk ben jij voor God als zijn kind, denk je?
Hoe belangrijk vind jij God in je leven?

Om te zingen of te luisteren

- Trinity Wereldwijs, één grote familie
[TRINITY WERELDWIJS - Eén Grote Familie \(Official Video\) - YouTube](#)
- Kinga Bán & kinderen// Psalmen Medley
Kinga Bán & kinderen// Psalmen Medley// Wij. Samen!
- YouTube
- Kinderen van de Vader, Elly en Rikkert
[Kinderen van de vader - YouTube](#)

Auteur: MZ